

РЕШЕНИЕ

№ 2808

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **653** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д.-С. Т., управител и Елинка У., финансов мениджър и прокуррист, срещу Решение № 20222112 от 13.12.2021 г., постановено по НАХД № 9667/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 16 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № КГ-2191/30.07.2018 г., на заместник-председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на касатора на основание чл. 34, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл. 8, ал. 2 от с.з., вр. с чл. 6, т. 2 от Приложение №2 от НИКТГУРНТК.

Касаторът определя решението като неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че нарушението не е безспорно установено. В НП имало разминавания в посочената като допустима стойност на показателя „Пламна температура“ съгласно изискванията на БДС EN ISO 4259, като на едно място като допустима норма на показателя било записано 52,93°C, а на друго 52,84°C. Това разминаване било съществено процесуално нарушение, като така се нарушавало правото на адекватна защита. На следващо място

се твърди, че ДАМТН е използвало грешен стандарт за установяване на нарушението. Иска се отмяна на решението и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът е представляван по пълномощие от адв. К., който поддържа жалбата и моли за отмяна на въззивното решение и отмяна на наказателното постановление. Представя списък с разноски.

Ответникът – Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, не е представляван и не е заявил становище по касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Районният съд е проверил описаните в АУАН и в наказателното постановление фактически обстоятелства, приемайки, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно. Дружеството е санкционирано за това, че на 05.06.2018 г. е разпространявало течено гориво – гориво за дизелови двигатели, за което на 06.06.2018 г. с Констативен протокол № КП-0194/06.06.2018 г. е установено несъответствие с изискванията за качество, съгласно Приложение № 2 от НИКТГУРНТК, и същото е окончателно установено с Експертиза Е./17.07.2018 г., с което е нарушило чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, във връзка с чл. 6, т. 2 от Приложение №2 от НИКТГУРНТК. За извършеното нарушение на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв.

Въззивно решение е правилно, а касационната жалба - неоснователна.

Фактическите обстоятелства от обективна страна, релевантни по отношение състава на разпоредбата на чл. 8, ал. 2 ЗЧАВ са установени, след проведено обективно, пълно и всестранно съдебно следствие. Противно на изложените в жалбата твърдения решаващият състав на въззивния съд не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Съдебното следствие е проведено по начин, осигуряващ еднаква възможност за упражняване на процесуални права от страните.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 2 ЗЧАВ забранява пускането на пазара, разпространението, транспортирането и използването на течни горива, които не отговарят на някои от изискванията за качество, определени в наредбата по ал. 1. Съгласно §1, т. 20 от ДР на ЗЧАВ „краен разпространител“ са бензиностанции, които извършват зареждане на течни горива, предназначени за горивните резервоари на отделните моторни превозни средства, от неподвижни инсталации (резервоари) за съхранение на тези горива. Видно от словесното описание на нарушението в НП на 05.06.2018 г. дружеството е разпространявало на пазара (на бензиностанция) течено гориво, което не съответства на изискването за качество, както следва: пламна температура: получен резултат от изпитването 49,5°C, при норма 55,0°. Съгласно БДС EN ISO 4259 „Нефтопродукти. Определяне и прилагане на данни за прецизност относно методите за изпитване“, при получен резултат от изпитването под 52,93°C, продуктът не съответства на изискванията за качество по този показател. Несъмнено дружеството е „краен

разпространител“, по смисъла на §1. т. 20 ДР на ЗЧАВ. Разпоредбата на чл. 34, ал. 2 ЗЧАВ предвижда административнонаказателната отговорност да бъде ангажирана включително и на лица, които имат качеството „краен разпространител“.

Неоснователни са изложените в жалбата възражения. Материалният закон е приложен правилно, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Неоснователно е възражението, за разминаване в посочената като допустима стойност. Действително на първата страница е посочена допустима температура 52,93°C, докато на втората е посочено 52,84°, но според съда това представлява техническа грешка, която по никакъв начин не ограничава правото на защита на дружеството. Следва да се отбележи, че и в двата случая установената при изпитването температура е 49,5°C, което и в двата случая е под тези стойности.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20222112 от 13.12.2021 г., постановено по НАХД № 9667/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 16 състав
Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :